Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25879
Copyright: Admont, Benediktinerstift

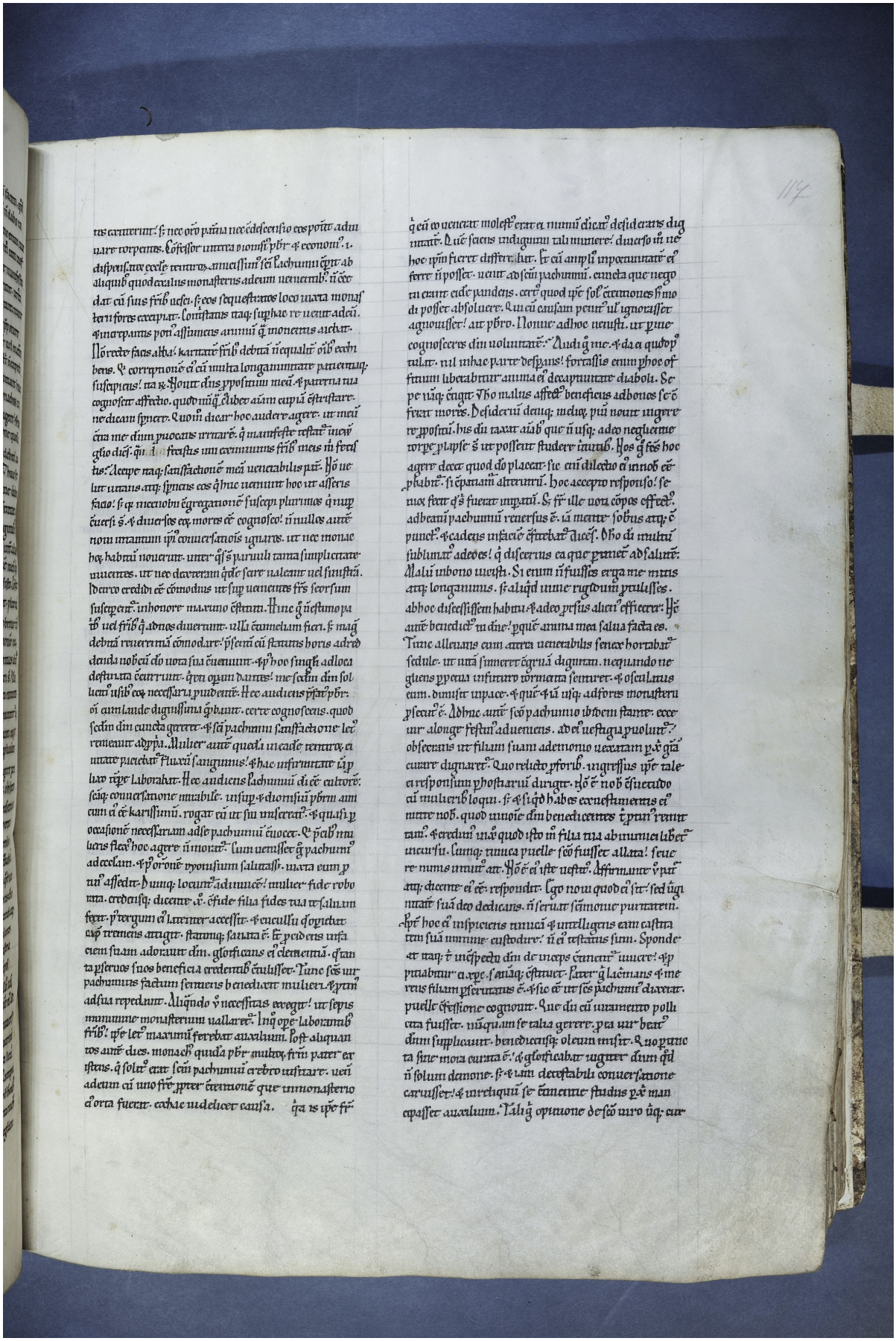

ras carnerunt: ſ: nec oro p̃ãnu nec ẽdescensio eos potest adu
uare torpentes. Cõfessor uuerra monꝫ pbr: & economꝫ. i.
dispensator ecclẽ tentorꝫ. amicissimꝫ ſcõ pachumii cõpt ab
aliquib̃ quod ceruus monasterius adeum uenerat: ũ ẽcc
dat cũ suis frib̃ uesci. ſ: eos sequestratos loco uacua monas
tarii foras excepit. Comitatus naq: suphac re uenit ad eũ.
& increpatus pori assumens animũ q̃ monetus auctor.
Hõrcdo facis alba: karitatẽ frib̃ debitã ũ equalit oib̃ eccln
bens. & correptionẽ ei cũ multa longanimitate patientq:
suscipiens: ita x̃. Ecce ut dns ypostinin meũ. & patientia tua
cognoscit affectio. quod mihi q̃ diuer aiam cupiũ ẽstrustare.
ne dicam spnere. Quom dicar hoc auderе agere. ut meũ
ẽra me dim puocans irritare. q̃ manifeste testat inuiũ
glio dies. q̃n fretus tui carnalibus frib̃ meis in fres
tis: Accepe naq: satisfactionẽ meã uenerabilis pt̃. Hõ ue
lut uranus atq: spnalis eos q̃ huc uenunt hoc ut asseris
facio: ſ: q̃ meritobus ẽgregationẽ suscepi plurimos q̃ rup
ẽuersi s. & diuersos eq: mores ẽ cognosco: ñ nullos autẽ
non intantum ipi conuersanois ignaros. ut nec monac
hoq habitũ nouerunt. inter q̃s parvuli tanta simplicitate
uiuentes. ut nec deteritam q̃dẽ fare ualeant uel sinistrã.
Idcirco credidi ẽ cõmodius ut sup uenientes frs seorsum
susceptẽ. inhonore maximo ẽstinti. Hinc q̃ ñestimo pa
ib̃ uel frib̃ q̃ adnos diuerunt. ulli ẽtumelium fieri. ſ: magꝭ
debitã reuerentiã cõmodare: ꝑsertim cũ statutis horis adred
denda nobẽ cũ dõ uota sua ẽuenunt. & ꝑ hoc singli adloca
destinata ẽcurrunt. q̃ en quam dantes: me scdm dim sol
licitã usib̃ eq: necessariã pudentẽ. Hec audiens ptãt pbr:
oi cum laude dignissima q̃ dixit. certe cognoscens. quod
scdm dim cuncta gerere. & sã pachumii satisfactione lei
reuertitur adpãa. Mulier autẽ quedã in casle tentorꝫ ca
uitate pacebat fluxũ sanguinis: & hac infirmitate ãp
lius ãpe laborabat. Hec audiens pachumii dicẽ cultorẽ.
scũq: conuersatione mirabilẽ. insup & dionisiũ pbrm am
cum ei ẽ karissimũ. rogat cũ ut sui miserat. & quasi p
occasionẽ necessariam adsc pachumii ẽuocet. & ꝑ ciib̃ mu
lieris flet hoc agere ñ moratẽ. Cum uenisset q̃ pachumi
ad ecclam. & p orõnẽ ypostasim salutassi. uacua eum p
tii assedit. Dumq: locum adimuẽ: mulier fide robo
ra. credansq: dicente ei. ẽfide filia fides tua te saluum
fecit. p tergum ei iterum accessit. & cecullu q̃ operiebat
capt tremens attigit. stantq: sanata ẽ. & pedes eius infa
cien suam adorauit dm. glorificans ei clementiã. q̃ tan
ta ꝑseruos suos beneficia credentib̃ ẽtulisset. Tunc ses ut
pachumius factum semens benedixit mulieri. & prim
ad sua repediunt. Aliq̃ndo ỹ necessitas exegit: ut sepis
numumne monasterium uallaret. Inq̃ ope laborantib̃
frib̃: ipe lei maximũ ferebat auxilium. Post aliquan
tos autẽ dies. monach̃ quida pbr multoq: frtũ pater er
istens. q̃ solet erat scũ pachumii crebro uisitare. uei
adeum ei uno frr. pter ẽtentionẽ que in monasterio
ei orta fuerat. cachae in delicer causa. q̃a is ipe fr̃

q̃ eũ in uenerat molestẽ erat ei. numũ dicit desiderans dig
nitatẽ. Qui ẽ sacris induitum tali munere: diuerso in ne
hoc ipm fieret differtur. Ir eũ amplũ inpetuitatẽ ei
ferre ñ posset. uenit ad scũ pachumii. cuncta que negoti
ui erant eidẽ pandens. certꝫ quod ipe sol ẽtentiones hmo
di posset absoluere. Qui eũ causam petit ul ignorasset
aquouisset: aut pbro. Nonne adhoc uenisti. ut pine
cognoscerens dim uoluntatẽ: Audi q̃ me. & da a quodp
tulit. nil mihi parte despiens: fortassis enim phoe of
ferum liberabitur anima ei decapiuitate diabol. Se
pe iãq: ẽngit Tho malus affectꝫ beneficiis adhonos se cõ
ferat moris. Desiderũ denq: indiq: pũ nouit ingere
re ꝓsimi. his diu taxat aiab̃ que ñ usq: adeo negligentes
corpe plapse s ut possint studere inutilib̃. Hos q̃ fres hoc
agere decet quod dõ placeat: sic eũ dilectio ei in nob ẽ
plubit. si ẽpanam altrutrũ. hoc accepto responso: se
nex ferit q̃s fuerat inpatiũ. & fr̃ ille non cõpos effectꝫ
adheriũ pachumii reuersus ẽ. iã mente sobius atq: ẽ
punctꝫ. & cadens in faciẽ ẽtrebat dicẽs. Dho di multũ
sublimat adeo es! q̃ discernis ea que pinet ad salutẽ.
Malũ in bono uestiti. Si enim ñ fuisses erga me mitis
atq: longanimis. ſ: aliq̃d inimicitiarũ ꝓtulisses.
ab hoc discessissem habitu. & adeo prsus alicui efficerer: Hẽ
autẽ benedictꝫ in dine! pquẽ anima mea salua facta es.
Tunc alienus cum aerta uenerabilis senex hortabat
sedule. ut nutã sumeret ẽgritũ dignitatẽ. nequando ne
gligens ypeua infiniti tormenta sentiret. & osculatus
eum. dimisit in pace. & quẽ. & iã usq: adfores monasteriu
ꝓsequẽ ẽ. Adhuc autẽ scõ pachumio ibidem stante. ecce
uir alongẽ festinãs aduenens. ad ei uestigia ꝓuolutꝫ.
obsecrans ut filium suam ademonio uexatam p ẽ gia
curare dignaretur. Quo relicto pforib. ingressus ipe tale
ei responsum phostiariũ dirigit. Hõ ẽ nob ẽsi credo
cũ mulieribus loqui. ſ: & siq̃d habes ex testamentis ei
mitte nob. quod iniqe dim benedicentes i pruinꝫ remit
tam. & credũ inuõ quod isto in filia tua abinimici liber
uicerisu. Cumq: tunica puelle scõ fuisset allata! seue
re nimis uinit. at. Hõ ẽ ei iste uestitꝫ. affirmant v pri
atq: dicente ei ẽ. respondit. Ego nouo quod ei sit: sed iugi
tatẽ suã deo dedicans. ñ seruat simonie puritatem.
ipe hoc ei inspiciens tunicã & intelligens eam castita
tem suã mirime custodire: ñ ei testatus sum. Sponde
at naq: t̃ inspecto dim de uiceps ẽtuentꝫ iuuer! & ꝓ
pitabitur a xpe. sanãq: ẽstituet. Iterꝫ q̃ lacrimans & me
reris filium ꝓseruatus ẽ. & sic ẽ ut ses pachumii diuerat.
puelle ẽfessione cognouit. Que dii cũ iuramento polli
cita fuisset. nũquam se talia gerere. pea uir beatꝫ
dim supplicauit. benedicensq: oleum misit. Quo puelle
ta sine mora curata ẽ: & glorificabat iugiter dim qui
ñ solum demone. ſ: & iam detestabili conuersatione
carruisset: & in reliquiũ se ẽtentione studus pẽ man
ẽpasset auxilium. Tali q̃ opinione de scõ uiro ũq: cur